

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1055/2025
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног АА и др, због кривичног дела изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости у саизвршилаштву из члана 317. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца малолетних сада пунолетних АА и ББ, адвоката Душана Дробњаковића и браниоца малолетних сада пунолетних ВВ и ГГ, адвоката Милана Дробњаковића, поднетим против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу Км.43/24 од 03.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-31/25 од 23.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости браниоца малолетних сада пунолетних АА и ББ, адвоката Душана Дробњаковића и браниоца малолетних сада пунолетних ВВ и ГГ, адвоката Милана Дробњаковића, поднети против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу Км.43/24 од 03.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-31/25 од 23.04.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу Км.43/24 од 03.03.2025. године према малолетнима сада пунолетнима АА, ББ, ВВ и ГГ су због извршења кривичног дела изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости у саизвршилаштву из члана 317. став 1. у вези члана 33. КЗ изречене васпитне мере посебне обавезе да се без накнаде укључе у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја, а које васпитне мере могу да трају до шест месеци, с тим да малолетни сада пунолетни АА, ББ, ВВ и ГГ у том периоду могу радити највише 120 часова, али тако да тај рад не омета њихово школовање или запослење сходно члану 14. став 6. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-31/25 од 23.04.2025. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца малолетних сада пунолетних АА и ББ, адвоката Душана Дробњаковића и браниоца малолетних сада пунолетних ВВ и ГГ,

адвоката Милана Дробњаковића, па је потврђено решење Вишег суда у Ужицу Км.43/24 од 03.03.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтеве за заштиту законитости са идентичном садржином су поднели бранилац малолетних сада пунолетних АА и ББ, адвокат Душан Дробњаковић и бранилац малолетних сада пунолетних ВВ и ГГ, адвокат Милан Дробњаковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и неправилно изречене васпитне мере, са предлогом да Врховни суд укине у целини решења Вишег суда у Ужицу Км.43/24 од 03.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-31/25 од 23.04.2025. године или да преиначи у целини првостепену одлуку тако што ће према малолетнима сада пунолетнима АА, ББ, ВВ и ГГ обуставити кривични поступак.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтеве за заштиту законитости бранилаца малолетних сада пунолетних АА, ББ, ВВ и ГГ у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су захтеви недозвољени, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, браниоци малолетних сада пунолетних АА, ББ, ВВ и ГГ, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, само формално означавају повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено малолетним сада пунолетним лицима, навођењем да у радњама малолетних сада пунолетних лица нису остварени сви битни елементи кривичног дела изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости у саизвршилаштву из члана 317. став 1. у вези члана 33. КЗ. Међутим, браниоци у својим даљим наводима у поднетим захтевима, којима образлажу постојање по њима ове повреде, по налажењу Врховног суда, фактички само оспоравају правилност чињеничног стања које је утврђено од стране нижестепених судова у побијаним решењима и оцену доказа, дајући при томе сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним решењима и изnoseћи сопствене тврдње да током поступка није доказано да су малолетна сада пунолетна лица извршила кривично дело које им је стављено на терет, већ да се ради само о њиховом непримереном понашању, те оспоравајући постојање

умишљаја на њиховој страни и истичући да суд током поступка није јасно утврдио на који начин и којом тачно радњом је критичном приликом изазвана национална и верска мржња, као и ко је и када објавио снимак на друштвеној мрежи „Snap Chat“ и ко је од припадника друге вере на овој друштвеној мрежи видео наведени снимак, а браниоци истичу и да се суд није у својим разлозима бавио подобношћу измењених речи песме коју су малолетна сада пунолетна лица певала да изазове штетну последицу. Изнетим наводима захтева браниоци малолетних сада пунолетних лица, по налажењу Врховног суда, указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа од стране нижестепених судова у побијаним решењима, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да браниоци малолетних сада пунолетних лица у поднетим захтевима за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означавају повреду закона због које је подношење захтева дозвољено малолетним сада пунолетним лицима (члан 439. тачка 1. ЗКП), док суштински својим наводима указују на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости малолетним сада пунолетним лицима и њиховим браниоцима због повреде закона, то је Врховни суд захтеве бранилаца малолетних сада пунолетних лица у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, браниоци малолетних сада пунолетних лица у поднетим захтевима истичу и да је суд свим малолетним сада пунолетним лицима неправилно изрекао исту васпитну меру посебне обавезе да се без накнаде укључе у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја, будући да није индивидуализовао радње сваког од малолетних сада пунолетних лица у смислу ко је иницирао певање, ко је предложио да се то сними, а ко да се објави, као и ко је објавио снимак, нити је суд то довео у везу са њиховим појединачним узрастом, зрелошћу, својствима личности и степену поремећаја у друштвеном понашању, те побудама из којих је кривично дело учињено, средини и приликама у којима су живела лица, као и њиховом понашању после учињеног кривичног дела, а који наводи бранилаца малолетних сада пунолетних лица би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да браниоци малолетних сада пунолетних лица захтеве за заштиту законитости подносе и због повреде одредбе члана 441. став 1. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости малолетним сада пунолетним лицима и њиховим браниоцима, то је Врховни суд захтеве бранилаца малолетних сада пунолетних лица и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтеве за заштиту законитости браниоца малолетних сада пунолетних АА и ББ, адвоката Душана Дробњаковића и браниоца малолетних сада пунолетних ВВ и ГГ, адвоката Милана Дробњаковића, одбацио као недозвољене.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић